

جلسه اول و دوم

🔗 موضوع: آنچه روایت نیست | باید شخصیت داشت!

🔗 مدرس: سرکار خانم سبا نمکی

🔗 آشنایی با انواع متن‌ها و قالب نوشتاری «روایت»

🔗 در جهان نویسندگی ما با انواع متون مواجه هستیم که می‌توان در این سه دسته کلی از آنها یاد کرد:

۱. علمی
۲. خبری
۳. ادبی: نظم، نثر و شطح

🔗 روایت نیز به سان یک خانواده است و دارای اعضای:

۱. داستان
۲. نامه
۳. سفرنامه
۴. جستار
۵. زندگی‌نامه: خودنوشت و دیگرنوشت
۶. فیلم‌نامه
۷. نمایش‌نامه

🔗 داستان و ناداستان

تفاوت این دو در واقعی بودن و تخیلی بودن است.

ناداستان روایتی است کاملاً مستند. مثل تاریخ شفاهی. البته ناداستان با خاطره نیز تفاوت دارد.

🔻 قالب‌های ناداستان:

۱. جستار

ویژگی جستار: در جستار بایستی موضع نویسنده مشخص باشد. موضوعی پرداخته شود که تکاپو ایجاد کند و درنگی برای تغییر پدید آورد.

۲. مموآر: در واقع همان زندگی‌نامه خودنوشت است با این تفاوت که فرد یک مسئله یا تجربه از زندگی خود را می‌نویسد.

۳. روایت: تجربه زیسته + تکنیک داستان نویسی

یکی از موضوعات مهم در روایت‌نویسی بحث شخصیت‌پردازی است. برای همین باید روایت‌نویس تفاوت شخصیت و تیپ را بداند و بتواند هر کدام را متناسب با روایت خود بسازد. این همان تکنیک ساخت شخصیت و درست کردن شناسنامه برای آن است. شخصیت‌ها لحن هم دارند و تکنیک دیگری وجود دارد برای ساختن لحن که در آن به این موارد باید پرداخت:

۱. تندى و كندى حرف زدن
۲. تن صدا
۳. تکیه کلام‌ها
۴. لکنت
۵. لهجه

نکته: لحن باید با شخصیت هم‌سو باشد.

